

tidligere har yttret, at vi da fortsætte Behandlingen i et Aftenmøde og fortsætte saa længe, indtil Forhandlingerne ere sluttede. Paa Torsdag ager jeg at sætte paa Dagsordenen iblandt andre Ting Beskættelse af Finantsudvalget.

Ved Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) har jeg modtaget et Andragende fra Redaktør og Udgiver af Jyllandsposten H. C. Nielsen, i hvilket han anholder om Thingets Samtykke i Henhold til Grundlovens § 57 til at drage Folkethingsmanden for Kjøbenhavn Amts 1ste Valgkreds (Hofstein) til Ansvar for Domstolene for hans Udtalelser angaaende Jyllandsposten ved Finantslovens 1ste Behandling i Mødet den 13de ds. Dette Andragende vil i Henhold til Forretningsordenen blive afgivet til Udvalget for Forretningsordenen, som har at behandle det overensstemmende med Forretningsordenens Forskrifter.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Onsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortfættelse af første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1884 til 31te Marts 1885.

Mødet hævet Kl. 1.

Tolvte Møde.

Onsdagen den 17de Oktober 1883 Kl. 1.

Sekretæren (Donnergaard) oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1884 til 31te Marts 1885.

†

N. P. Jensen: Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Steffensen) begjærede forleden Dag Ordet for at udtale sig om Slutningsbestemmelsen i § 18 af den allerhøieste Anordning af 16de Juli 1882. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke fik Ordet, thi jeg føler mig overbevist om, at han paa grundig og udtømmende Maade vilde have været istand til at beluse denne Sag, som har været Gjenstand for saa megen Omtale. Da Ordet er blevet ham negtet, har jeg begjæret det, og jeg har en Opfordring dertil, dels ifølge den Forpligtelse jeg i min Stilling har til at sætte mig ind i det foreliggende Spørgsmaal, og dels ogsaa fordi jeg deltog i de paaberaabte Forhandlinger om den militære Straffelov i Sessjonen 1880—81. Jeg vilde have ønsket, at dette Spørgsmaal var blevet bragt ind som en Interpellation, thi det er klart, at et Spørgsmaal, dersom dette er meget indviklet, ikke kan udtømmende drøftes, naar det i den Grad skal ske i Spring, under Finantslovbehandling paa en saa bred Basis, at man snart behandler et og snart et andet Emne. Da det imidlertid er bragt frem, er man nødsaget til ved dets Besvarelse at søge at indskrænke denne til det mindst Mulige, da Behandlingen ellers vilde tage altfor lang Tid, og idet jeg skal forsøge at gjøre det, skal jeg nu gaa over til at behandle Sagens to Sider: Slutningsbestemmelsens Forhold til Lovgivningen og Slutningsbestemmelsens Forhold lige overfor de Forhandlinger, som fandt Sted om den militære Straffelov.

Værnepligtsloven af 6te Marts 1869 bestemmer i sine §§ 20—25, at der ved kongelig Anordning skulde gives Regler, som bleve at iagttage ved Bedømmelsen af det værnepligtige Waabstabs Tjenstdygtighed og det udskrevne Waabstabs Fordeling. I Henhold hertil udkom der under 16de September 1869 en allerhøieste Anordning, der i Slutningen af sin § 17 siger: „Endvidere kunne Saadanne, der paa Grund af Sygdom ikke have kunnet deltage i Waabstabs Ovelse i saa lang Tid, mindst to Maaned, at deres Uddannelse ikke vil kunne fuldendes i den almindelige Tid, af Kasserationskommissionerne erklæres for Tiden utjenstdygtige“. Denne Bestemmelse kan tilsyneladende se rigorøs ud, men den er i Virkeligheden dikkert af humane Hensyn. Det maa jo erindres, at Afgjørelsen er lagt i Kasserationskommissionernes Haand, Kommissioner, der bestaa af en Officer som Præsæs og iøvrigt af Læger; det Skøn, som afgives af Kasserationskommissionerne, bliver derfor altid et overveiede Lægeskøn. Det, som Kommissionerne i det givne Tilfælde